

Какву истину крију громиле?

Заокупљеност Немањићима

Доктор Ђорђе Јанковић је археолог који се бави истраживањем материјалне културе Срба у средњем вијеку и доктор на катедри за археологију на Филозофском факултету у Београду. Подпредсједник је Свесловенског савеза, организације која окупља друштвени пријатељства и друге организације и појединце заинтересоване за сарадњу са осталим словенским народима. Већ другу годину професор Јанковић са групом својих колега врши археолошка истраживања у Републици Српској и Републици Српској Крајини. Предмет истраживања су средњевековни гробови Срба познати у народу као "громиле".

СРПСКЕ ГРОМИЛЕ

С.Г.: Ако посматрамо резултате српске археологије, иријемо једно да се она до највеће промена најмање бавила Србима?

Д. ЈАНКОВИЋ: За то има више разлога и тешко је на прави начин одговорити на ово питање. У сваком случају чињеница је да смо на последњем месту по истраженошти своје раније средњевековне прошлости међу словенским народима. Један од разлога је можда и то што смо суштински гледали на доба Немањића и сматрали да је то доволично. Има и оних научника који сматрају да је доволно што имамо епоху Немањића и да нема потребе трагати са старијом прошлостью.

С.Г.: Бавећи се Крајином, београдски историчари углавном сунек-грађевнички користили су резултате хрватске историографије, археологије?

Д. ЈАНКОВИЋ: Наши научници су обраћали пажњу на одређене врсте најакта пронађене на тлу старохрватске државе и констатовали да исти такав постоји и у долини Мораве, дакле у данашњој Републици Србији. Уз то су још контролисали и нека датовања средњевековног најакта. Ови примери говоре да су наши археолози критички гледали на резултате хрватске археологије, али је сигурно недовољно. Наме, има још таквог најакта којег треба преписнати. Ми још са сада нисмо истраживали наше средњевековне цркве из истог периода, па не можемо контролисати архитектуру и преморанчики украс старохрватских цркава, па смо се досад ограничавали само на најакт из некрополе. Већ сада постоји знатно објективнији слика у односу на ранији период. Млађи хрватски археолози такође исправљају резултате својих старијих колега и опакшавају нам посао.

С.Г.: Ваша изложба "Српске громиле" изазвала је велику пажњу јавности, да ли и Ваши колеги археолози?

Д. ЈАНКОВИЋ: Изложба је резултат рада у 1993. години и неких мојих ранијих истраживања у Црној Гори. Привукла је значајну пажњу зато што по први пут неко на овај начин говори

о нашем раном средњем веку, па је то за обичан свет нешто ново. Претпостављам да је, свакако, привукла пажњу археолога, међутим стручних званично објављених коментара реакција није било. Чуо сам тако за неке гласове и коментаре који се углавном крећу у сферу сумњивачности. Тако да се појави стручна публикација очекујем праву реакцију. Ово је ишао само изложба о громилама и она је уследила пре стручног рада публикације зато што сам сматрао да је важно што пре обавестити јавност, али не и она успеди врло брзо.

С.Г.: Већ другу годину истиражујеш у Крајини, може ли нешто рећи о занимљивим археолошким локацијама?

Д. ЈАНКОВИЋ: На прво место издавам, наравно, громиле. То је нешто што се односи на наш рани средњи век и веома је важно. Громиле смо истраживали око Книна, Рамљанина, Врбника, а ових дана на њих смо нашли и у

Уз-

Када истраживања буду обављена до краја, знаће се да ли су Срби прије населили на Уну, па се ширили на сјевер, или на подручје Книна па се помјерали на Уну...

За разлику од осталих Словена, Срби су остатке спаљеног покојника излагали на одређеној конструкцији изнад површине тла, а од тога је до данас остало само громила. Тренутно радимо на истраживању трагова горњих конструкција и можемо претпоставити, јер не знам сигурno, да је подлога била у виду зарубљене четвероугаоне пирамиде, или неког постола које је било од наслаганог камена, или можда од дрвета. Громила је имала кружни облик и у себи садржавала ритуално огњиште. Изнад се налазила конструкција на четири или можда само једном дрвеном стубу и на њему врху су се излагали остатки покојника. Ни то се касније наспаљује или слагао камење. По начину сахрањивања могу се различити јужни од различитих група историјских и западних Словена, односно њивских племена. Србе је дакле једноставно различити. Колико се сада зна, Хрвати су скелетно сахрањивали своје покојнике с тим што су их и они раније спаљивали, али се не зна поуздано када Њихова гробља, раније отворена, датују се. у 8. и 9. век приближно кад и наше громиле, или али су у њима

Т. ЈАНКОВИЋ: Истраживање су. Истражују се већ стотине година, али се увек мислило да су то остати праисторијских гробова и као такве истраживане. Како се у већим може наћи много виши предмети, њима је усмеравана већа пажња. Мање су углавном занемариване, па је тешко рећи да ли су оне истраживане. Могуће је да су истраживане, али нису објашњене на прави начин зато што се у њима нису налазили значајни остатци, или се пресек њих као такви једноставно прелази. Можда се чак мислило да су то случајне гомиле камена.

С.Г.: Писани извори сјомину Србе у Долини Укејош Џочејском десетогодишњака, бај ће логори археолога пребала у шефдешници шах боравак овејдојео се сеобе народа?

Д. ЈАНКОВИЋ: Наравно, археологија ће то доказати, а утврди се који је ове простор био насељен Србима. Када једног дана буде довршено обављених истраживања јасно ћемо могли пратити пomeranja Срба у раном средњем веку, односно утврдимо јесмо ли се прије населили на Уну, па се ширили на сјевер, или на подручје Книна, па се померили на Уну. Постоје разне могућности које су тренутно ван нашеј домашње.

С.Г.: Пратије ли надлежне институције адекватно финансијски Вашарад?

Д. ЈАНКОВИЋ: Истраживања од прошле и ове године наврше се преко Свесловенског савеза. Уосталом, један од задатака овог Савеза је да се бави истраживањем словенске и српске непознате прошлости. Финансијски најом помаже Министарство за културу Србије. Конкурисали смо код савезног Министарства за науку и оно је одобрilo извjesna средства, па ће од ове године започети институционална истраживања преко Филозофског факултета у Београду на ком сам је докент.

С.Г.: Шта је све поштребно да она постане сисијемска и независна од нечиеј добревоље?

Д. ЈАНКОВИЋ: Како је реч о националној археологији, значи прошлости целог нашеј народа од раног средњег века, то питање је веома значајно, јер морамо знати ко смо и одакле смо да бисмо разумели себе и своју потоњу историју из времена за које имамо писане изворе. Неопходно је да се ради води организовано и систематски кроз одговарајуће установе, а не преко свесловенског савеза. Постоји преузети научни установе, па се надам да ће тај рад кренути. Поред тога, неопходно је радићи заједно са надлежним стручним установама, а систем рада у археологији је иначе такав. Конкретно најдлежна научна установа мора се ослањати на подручне музеје. Ми смо успоставили веома добру сарадњу са Музејом Кинеске крајине у Кини, без чије помоћи сигурно не бисмо на овом подручју оволови урадили. Надам се скромом оснивању музеја у Петрињи, што би омогућило много квалитетнији рад на пољу словенске археологије на Кордуну и Банији. Тренутно у Крајини су могућа истраживања само у околини Книна, усещено се развијају и настављају се. У Републици Српској смо истраживали код Дрвара и тамо је Музеј био тај који је помогао. Значи, потребно је оформити мрежу музеја, па ћемо уз њихову помоћ и сарадњу веома успешно испитати нашу средњевековну прошлост.

Разговарао : Свемир ПОПОВИЋ

Истраживања њемачких и хрватских археолога

С.Г.: У којој мери резултати Ваших истраживања одговарају резултатима које је прoučavao Ljukasik Србе, посматрајући њемачка археологија?

Д. ЈАНКОВИЋ: Подударју се са истраживањем мојих њемачких колега са том разликом што је тамо тло другачије, песковито или земљано, па су услови да се археолошки остатци сачувaju дуж него колико нас много било. Код нас је каменито и клима је са већим температурним разликама, па кости, грчарија и метал много брже пропадају и нестaju. Зато је код њих много више сачуваних остатака из тог периода.

С.Г.: Говори ли што да смо ми и Лужички Срби припадници исти обред код народа?

Д. ЈАНКОВИЋ: Не смо то. Ово показује да су Срби били посебан народ пре насељавања на Балкан и на Лабу. Већ тада смо се разликовали од остатака Словена.

С.Г.: Да ли се истраживањем громилавашица хрватска археологија?

Д. ЈАНКОВИЋ: Истраживање су.

